

permetés de treure les seves pròpies conclusions sobre el paper que la UB haurà de tenir en el futur considerant la situació del present. Finalment, també vam incorporar-hi una part més lúdica i participativa, perquè tothom qui volgués pogués escriure en un petit adhesiu quina és la seva paraula preferida en català⁴.

Hi ha altres aspectes que també van tenir un pes destacable i una rellevància especial. Ens referim, sobretot, al fet que en la mostra hi van participar persones provinents de tres disciplines diferents: del camp del disseny i les belles arts —per elaborar-ne la part gràfica i estructural—, del camp de la gestió cultural —per fer-ne la conceptualització i les tasques de comunicació— i del camp de la filologia —per aportar els coneixements sobre la llengua—. Cal dir, doncs, que va ser una tasca duta a terme per un equip transversal i multidisciplinari, cosa que ens ha enriquit profundament a tots.

No voldríem acabar l'article sense donar una explicació del perquè del títol «Obrint portes». Des del primer moment vam intentar transmetre una imatge positiva i optimista de la Universitat i de la llengua malgrat les dificultats que any rere any anem trobant pel camí. En aquest sentit, vam voler posar l'èmfasi, segurament, en la millor de les con-

4. La participació va ser realment molt elevada: més de 700 persones hi van deixar escrita la seva paraula preferida.

El retorn a l'esfera oficial

Amb la mort de Franco es van obrir noves expectatives per a la llengua i la cultura catalanes. De la mateixa Universitat van sorgir diversos moviments i nombroses accions reivindicatives destinades a recuperar l'ús de la llengua catalana en les activitats docents. De fet, l'any 1977 ja es va fer una declaració de l'oficialitat del català a la UB.

seqüències d'aprendre una llengua: que se t'obren les portes —les portes del coneixement, de les persones, del territori, de la història. Perquè obrir les portes del català i obrir-se al català és obrir-se a una nova realitat, a una nova cultura i a una nova societat. ♦

La llengua és l'ànima de la nació

PERE ORTÍS

La llengua que un poble parla, diferent i autòctona, és la raó fonamental perquè aquest poble sigui lliure i amb el seu Estat propi. És irracional la divisió d'Europa en estats artificials, on se sacrifiquen llibertats de pobles i drets humans, en llengua, en identitat, en usurpacions de béns i espoliacions que són un abús que cal eliminar amb justícia perquè hi hagi pau i harmonia.

Catalunya s'apuntala en un fonament sòlid per a forjar la seva independència i crear el seu Estat. És un dret natural, inherent a la naixença, a l'existència i a la voluntat del poble català; allò que els nostres pares han somiat de segles i que sempre han vist eliminat amb crims, guerres i grolleres tergiversacions. Fixem-nos com autors catalans, i fins poetes, ens han dit sempre que la llengua és l'ànima de la nació. Per tant, cal preservar la llengua, reconèixer-li primer nosaltres la seva decisiva importància i enarborar-la com a senyera i títol del nostre dret a la llibertat i a la plena sobirania. Ara aquests són els signes del temps que presideixen en el cel de sobre Europa i que els pobles que parlen la seva llengua i tenen la seva cultura pròpia llegeixen amb anhel i amb esperança. ♦

